

หน้า 24

การผลิตสารสกัดจากพืช ที่มีฤทธิ์ฆ่าเห็บโค

กฤติยา มลาสานต์

เห็บโล เป็นพยาธิภายนอกที่ก่อให้เกิด ภวามเสียหายต่อการเลี้ยงโกมากที่สุด นอกจากนี้ยัง พบเห็บโลในสัตว์ป่าพวกสัตว์กีบและอาจจะพบได้ใน แพะ แกะ สูกรและสุนัขอีกด้วย

เห็บโคมีการเจริญจากตัวอ่อน เป็นตัวกลาง ้วัยและตัวเต็มวัยอยู่บนตัวโคตัวเดียวเลย ไม่เหมือนกับ ้เห็บสุนัขที่มีการปล่อยด้วลงพื้นมาลอกกราบเพื่อเจริญ ไปเป็นดัวกลางวัย และปล่อยตัวลงพื้นอีกครั้งเพื่อ ลอกกราบไปเป็นดัวเต็มวัย ซึ่งการปล่อยลงพื้นแล้วขึ้น บนตัวสุนังใหม่นั้นอาจจะขึ้นบนสุนังดัวอื่นที่ไม่ใช่ดัว เดิมก็ได้แต่ เมื่อเห็บตัวอ่อนขึ้นบนตัวโล เห็บตัวอ่อน จะดูดกินเลือดโด 1 สัปดาห์ (5-7 วัน) แล้ว ลอกคราบเป็นเท็บตัวกลางวัยดุดเลือดโตอีก 1 สัปดาห์ จึงลอกกราบเป็นเห็บด้วเต็มวัย ซึ่งเห็บจะผสมพันธุ์กัน หลังถอกคราบและจะดูดกินเลือดโคต่ออีกประมาณ 1 สัปดาห์ เห็บตัวเมียจะโตเด็มที่และพร้อมที่จะหาที่ วางไข่หลังจากวางไข่เห็บตัวเมียก็จะตาย ไม่สามารถได่ ขึ้นมาดุลเลือดโอได้อีก และเห็บที่ใต่ขึ้นโอใหม่นั้นจะ เป็นเห็บตัวอ่อนเท่านั้นรวมเวลาที่เห็บดูดกินเลือดอยู่ บนตัวโกประมาณ 3-4 สัปดาห์ และรวมระยะเวลา วงจรชีวิตของเห็บอย่างน้อย 8 สัปดาห์

ดังนั้นการกำจัดเห็บโค จึงควรฉีดพ่นฆ่า เห็บตัวอ่อนที่ขึ้นใหม่ที่ตัวโกทุกสัปดาห์ ก่อนที่เห็บ ตัวอ่อนจะลอกกราบกลายเป็นเห็บตัวกลางวัย

ทำไมจึงต้องมีการกำจัดเห็บโค? เพราะว่า เน็บโกก่อให้เกิดอวามสูญเสียหางเศรษฐกิจและ สิ่งแวดถ้อมมากมาย คือ เห็บจะลูดกินเลือดโดอย่าง น้อย 0.5 ซีซีต่อเห็บหนึ่งตัว ดังนั้นถ้าปล่อยให้โกมี เห็บจำนวนมากจะทำให้โกเสียเลือดมาก ซูบผอม ไม่ เจริญเติบโต สุขภาพกรุดโทรม น้ำหนักลด น้ำนบลด โลทิตจางและถึงตายได้

นอกจากนี้เห็บขังเป็นพาหะนำ โรกไข้เห็บ (บาบิซิโอซิส หรือโรกเยี่ยวแดง) และเป็นตัวแพร่โรก อะนาพลาสโมซิส ซึ่งทั้งสองโรกนี้เชื้อโรกจะติดอยู่ที่ เม็ดเลือดแดง ทำให้เม็ดเลือดแดงของโกแตก โกจะ แสดงอาการโลหิดจางอย่างรุนแรง ถ้าให้การรักษาช้า

โกก็จะตายได**้**

จากการศึกษา วิจัยหาสารสกัดจากพืชที่มี ฤทธิ์ฆ่าเห็บโดย รอง ศาสตราจารย์ ดร.ณรงท์ จึงสมานญาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531 โดยหาวิธีสกัด แบบง่าย ๆ เพื่อให้ เกษตรกรสามารถทำเองได้ โดยใช้พืชที่มีอยู่ในท้องถิ่นและพบว่าบี พืช 6 ชนิดที่ มีฤทธิ์ฉ่าเห็บโคได้ดี คือ เมล็ดน้อยหน่า เมล็ด มันแถว ใบตะไกร้แกง ใบตะไคร้หอม เปลือกผิวต้ม และมะขามเปียก

และงากการทดสถบความเข้มข้นของสาร สกัดที่เกบครกรจะนำไปใช้พ่นฉ่าเห็บพบว่า ในสาร

สกัดจากพืชทั้ง 6 ชนิดนั้น สารสกัดจากเมล็ด น้อยหน่าจะดีที่สุด เนื่องจากเป็นพืชที่รู้จักกันดี หาง่าย ราคาถูก มีฤทธิ์ฆ่าเห็บเร็ว เสื่อมสลายง่ายและสาร สกัดที่ได้สามารถเจือจางได้มาก

การผลิตสารสกัดที่มีฤทธิ์ฆ่าเห็บโคงาก เมล็ดน้อยหน่า มีวิธีการดังนี้ บดเมล็ดน้อยหน่าให้เป็น ผง แช่ผงเมล็ดน้อยหน่าด้วยน้ำที่มีแอลกอฮอล์ 10% ใส่แช่แต่ให้ท่วมผงเมล็ดน้อยหน่าแช่ทิ้งด้างก้นไว้หนึ่ง กิน จากนั้นจึงกรองคั้นเก็บส่วนน้ำไว้เป็นหัวเชื้อที่จะ นำไปผสบน้ำเจือจางใช้ฆ่าเท็บต่อไป โดยผสมกับน้ำ หรือ 10% แอลกอฮอล์ อีก 6 เท่า ของน้ำที่กรอง เก็บไว้ สามารถใช้ฉีดพ่นให้โดนเห็บบนดัวโค จะฆ่า เห็บไล้ทั้งเห็บตัวอ่อน เท็บตัววัยรุ่นและเห็บตัวแก่ (เฉลี่ยแล้วโคหนึ่งดัวใช้เมล็ดน้อยหน่า 10 เมล็ดต่อ หนึ่งสัปดาห์

ข้อดีของการใช้สารสกัดจากพืชนำเห็บโต กือ ช่วยลดก่าใช้จ่ายของเกษตรกร ลดการซื้อยาน่า เห็บสังเคราะห์จากต่างประเทศ ลดการเสี่ยงอันตราย ของเกษตรกรจากการใช้ยาน่าเห็บสังเคราะห่ ลดสาร พิษตกค้าง และสารสกัดจากพืชจะเสื่อมสลายง่ายจึง ปลอดภัยทั้งต่อผู้ใช้และผู้บริโภก รวมทั้งไม่มีสาร ตกค้างในสิ่งแวดล้อมอีกค้วย.

